

Није само демократија грчка реч, грчке речи су и хаос и криза, пише у есеју који је објавио Шпигел-онлајн холандски писац Леон де Винтер и предлаже да се уместо Европске уније врати Заједничко европско тржиште.

Вратите ми мој гулден!

За разлику од америчког устава не постоји оригинал Устава ЕУ – постоје само преводи. И у тим преводима има суптилних разлика – језици су се различито развијали, израз су различитих култура, у њима постоје различите финесе и нијансе – тако да тај устав у свакој чланици ЕУ има другачији тон. Оно на шта су људи који деле моје мишљење упозоравали – да ЕУ не може да опстане, јер осим европских политичких елита нико не жели такву Унију, јер Европа није културни, него географски појам – управо то се догодило. Да ли ме то радује? Много бих радије написао: силно сам погрешио и стидим се сопственог слепила. Али, као што се и страховало, политичке елите су пре продубиле, него отклониле разлике које постоје међу нама.

Север и југ Европе

Насупрот северу Европе, где се приљежније ради, више штеди и грађани имају одговорнији однос према држави налази се југ континента где је уобичајена сијеста, где се одлази на вечеру после десет увече, улицама се терају бикови и превара државе представља национални спорт. И северњацима је, искључиво захваљујући правилима која су наметнуле елите, натоварен на леђа дуг јужњака. Проблем је што не осећам никакву солидарност ни са Грцима, ни са Шпанцима. Веома волим Шпанце и Грке које познајем. Али не осећам никакву обавезу да бринем њихове финансијске бриге. Довољно имам сопствених проблема. Грци нису жртве неке натприродне силе, никакав цунами није опустошио грчка острва – за оно што им се десило сами су криви. Хтели су рано у пензију. Хтели су 13. и 14 плату. Прекрасно! Обавезно нека буде тако. Али, *made in Greece*, а не о мом трошку.

Не потиче само реч демократија из грчког, из грчког потичу и речи криза и хаос.

Наднационалне политичке елите нераскидиво повезане са „пројектом Европа“

Наше наднационалне политичке елите мисле другачије о томе. Њихова веродостојност нераскидиво је повезана са „пројектом Европа“ и зато тврде да морамо спасти Грке, јер смо у противном и сами безнадежно изгубљени. Али, није тако. Што се мене тиче, Грци могу мирно да банкротирају. После тога мораћемо да спасавамо наше банке које су им лакомислено позајмиле милијарде, али то је ниска цена у поређењу са оптерећењем које нам у годинама које долази доноси ЕУ.

Задужење на југу достигло је драматичне размере – ЕУ је то омогућила и Грци и Шпанци, који се нису стидели да до рамена завуку руку у ризницу ЕУ, нису ништа друго учинили него искористили ту могућност. Без ЕУ, која је омогућила банкама да им дозначе све те милијарде, тим земљама никада не би успело да се у тој мери задуже. (Узгред, врхови банака и политике чине посебан наднационални космос). Заједничко европско тржиште (ЗЕТ) било је идеалан модел за Европу. Али наши амбициозни политичари прилегли су на пројект историјских димензија – мирно уједињење Европе притајеним освајачким походом нове европске бирократије.

Устав ЕУ као дело технократа

Криза у Грчкој показује нам да уједињена Европа не постоји и да је то фикс идеја бриселске бирократије. Када се у Бриселу расправљало о уставу ЕУ питао сам се зашто његови идејни творци нису на телевизији и радију широм Европе. Где су били њихови ватрени говори? Где су била њихова предавања о европској души и европској мисији у свету?

Европски устав није дело отаца-оснивача пророчке визије, него дело технократа који су намирисали велику шансу: за решавање проблема медитеранских земаља потребне су стотине милијарди евра. Другим речима – дугове тих држава преузеће ЕУ и на крају платиће их порески обвезници, њихова деца и деца њихове деце. То ће смањити стандард на северу за неколико следећих генерација. Брисел ће то све лепо регулисати и земљама спасеним од банкротства диктирати строге услове. Када акција спасавања не успе, следи инфлација и дугови ће, заједно са нашим уштеђевинама, испарити.

Референдумско питање

Грчка је прва земља која је на тај начин пренела велики део суверености на Брисел. Грчка ће постати прави бриселски протекторат, старим културним народом који има сопствену традицију и начин живота управљаће наднационалне технократе. Питам се колико дуго ће то трајати.

Било би лепо када би се у чланицама ЕУ које би требало да плате рачун сада организовао референдум. Питање би требало да гласи: није ли Заједничко европско тржиште без евра боља алтернатива од ЕУ која стење под теретом евра. Бриселске технократе које би у том случају остале незапослене сигурно би нашле посао као келнери у неком грчком ресторану.

Понекад, у дубини неке фијоке, наиђем на затурени гулден. Недавно сам чак нашао новчаницу од сто гулдена. Нећу је заменити за евре. Задржаћу је док се не врати гулден. И немачка марка. И лире. И драхме. Заједничко европско тржиште“, пише холандски писац Леон де Винтер, у есеју који је објавио „Шпигел онлајн“.

(dw-world.de)